

ни слугата, който седеше и се молеше въ святилището, първомъ обаче, да го повика на вѣнъ, а никакъ да не тури ржцѣ вътрѣ въ храмътъ. Казваха още че отъ начало, когато Александръ сждеше сждбитѣ за смъртъ, та въобщѣ имаше обичай да турва ржката си на ухото, когато говореше обвинителтъ за да прѣдупази себе си чистъ отъ крѣвѣта на обвиняемийтъ, и да не може да се прѣдубеди и завлѣче отъ клеветата. Но по послѣ отъ многото клевети стана опоритѣ, защото ги намерваше въобщѣ че бѣха истинни и за това хвана да въсприима и вѣрва и на лъжливитѣ клевети. А най паче стана като вѣнъ отъ себе си и се разгнѣви твърдѣ много, когато приятелитѣ му хванаха да го укоряватъ; защото обичаше славата повече отъ колкото живота и царството. Прочее, тогазъ трѣгна пакъ да воюва противъ Дария. Но като чу че Висса ¹⁾ бѣше хваналъ Дария за то распусна Тессалийскитѣ конници да се върнатъ въ отечествата имъ, като приложи върхъ мѣсечието имъ подарѣкъ още двѣ хиляди таланта. А въ врѣме на гонението противъ Дария, което бѣше станало страшно и доста дълго; (защото въ расстояние на единадесетъ дена ходи на конь много бърже до три хиляди и триста стадий ²⁾), та вече бѣха се уморили мно-

1). Сатрапътъ на Вактрия, който бѣше хваналъ царъ Дария, а бесчеловѣчески го умъртви.

2). Т. е. 165 часа. А всякой стадий по 600 крака.